

အိုး

အသက်ရှူသော
ကလေးများ

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်ုပ် ပြန်လည် ရောက်ရှိလာရလေပြီတကား။ ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ။ ကျွန်ုပ်သည်ကားဟုဆိုလျှင် ဆရာကြီးစစ်စစ် ဝီဝီပြင်ပြင် ဖြစ်လေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်ကလောင် အသွားမှ စာသားများ ကို လူထု ပြန်လည်မြင်ကြရလေပြီ။ ဟီ . . . ဟီ။ ဆရာကြီးရောက်ရား လျှောက်သွားသဖြင့် ပျောက်ပင်ပျောက်သွားသော်ငြား ယခု ပြန်၍ ပေါ်လေပြီ။ (အမှန်က စာရေးရမှာ ပျင်းလို့ သူ့ဟာသူ ကြမ်းပိုးလျှောက်တိုးနေတာများ) ဆရာကြီး ဂန္ဓာရီလှည့်၍ ပြန်လာလေပြီ။ ဂန္ဓာရီ လှည့်သည်ဟု ဆိုအပ်လှ၏ ။ အကြောင်းကား ဆရာကြီးကျွန်ုပ်သည် ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း အစွန်အဖျား နယ်ခြားအထိ ရောက်၍ သွားသောကြောင့် ဖြစ်တော့၏ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် ဆရာကြီး ဂန္ဓာရီလှည့်၍ ပြန်ရောက်လာမှ ဤစာများ ကို ရေးသားရလေတော့၏ ။ (အမယ် . . . သူကများ) ကျွန်ုပ် ဆရာကြီး၏ အံ့ဖွယ်ဆန်းကြယ်မှတ်တမ်းများ ကို အဟုတ်ဖတ်ကြားကြသောသူများ သည် ဤခေတ်ကြီးထဲတွင် ငွေရှာရလွယ်၍ ငွေဝင်လမ်း ဖြောင့်အံ့။ မဖတ်သူများ ငတ်ကြအံ့။ ဖတ်ရုံသာမက အခြားသူများ ကိုပါ တစ်ဖန် ပြန်ပြောကြသူများ သူ့စရိတ်စက သူ့ဟာသူ ရှာဖွေစားသောက်တတ်သော မယားငယ် ရအံ့။ မပြောသူကား နေရင်းထိုင်ရင်း မော်တော်ပီကယ် အဖမ်းခံရအံ့။ ဟိုက် . . . မဟုတ်သေးပါဘူး။ ငါ့ ဟာနယ် ရွှေပေလွှာလိုလို ဖြစ်နေပါရောလားဟ။ ကိုင်း . . . ကိုင်း . . . ။

ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးသည် ဆရာကြီးစစ်စစ်ဖြစ်၍ မည်သည့်ကိစ္စကိုမဆို စချင်သည့်နေရာတွင် စ၍ ရပ်ချင်သည့်နေရာတွင် ရပ်တတ်ရကား . . . (အရူးကိုးဟ၊ ကယောက်ကယက် ရှိမှာ ပေါ့) နေစမ်းပါဦး ဘယ်ကောင် ကွင်းစကွင်းပိတ်တွေနဲ့ ပေါက်ကရတွေ လာ လာရေးနေသလဲ၊ ဖြုလိုက်မယ်နော်၊ မင်း ဘာလဲ . . . ငါ ဘာလဲ . . . ငါက ဆရာကြီးကွ။ (အရူးစိတ်ထွက်နေပြီဗျို့၊ ကျွန်တော် ဝင်မပါတော့ဘူး၊ တဲ့တာ) ပြောနေတာတောင် ဘယ်ရောက်သွားလဲ မသိဘူး။ ဪ သိပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးစစ်စစ် ဖြစ်ရကား နဂိုကတည်းက တစ်ယောက်တည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပေး၍ ကိုယ့်ဟာကိုယ်

ဒီမိုကရေစီ ရနေရာမှ တိုင်းပြည်နိုင်ငံရေးမှာ ကောက်ကာငင်ကာ ခါးတောင်းကျိုက်
မြောင်းနှိုက် . . . ဟုတ်ပါဘူး၊ အဲ . . . အဲ . . . ခါးတောင်းကျိုက် ပြောင်းလိုက်ပြီးသော် လူတကာ
ဒီမိုကရေစီတွေ ရကုန်ကြပြီ ဖြစ်ရ ကား ယခင်က အယ်ဒီတာ အားနာသဖြင့် မရေးဖြစ်ခဲ့သော
အကြောင်းများ အား ယခု နှစ်ဆမက အဆ နှစ်ဆယ်တိုးကာ ကြိုး ကြိုး စားစား မဟားတရား
လျှောက်ရေးရန် တစ်ဖန်ပြန်၍ ပေါ်လာရခြင်း ဖြစ်တော့၏ ။ လက်ထိပ်နှင့်နီးသည်ဟု
ယူလျှင်ကား ဖော်ပြသူရော ဖတ်သူပါ ကြိရာပါအမှု တစ်တွဲ ထဲဟု ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး
ယူဆသည့်အလျောက် တောက်လျှောက် အဖော်အပေါင်းများ နှင့် ပျော်ပျော်ပါးပါး၊
ပြန့်ပွားကြရမည်ကို မြင်လေရကား လက်ကို ဇက်လွှတ်၍ ပေးလိုက်တော့၏ ။ ကိုင်း . . .
ရွာစား ရေ . . . ဒီနေရာက စ . . . ။ ပလို့ . . . ရှိ။

ကြာသပတေး

စကားမစပ်ပြောရလျှင် ခေတ်ပြောင်းပြီဖြစ်၍ မြန်မြန်ဆန်ဆန်
လုပ်ရမည့်ကိစ္စများ များ စွာ ပေါ်လာနေပြီဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းအားလည်း
တိုတိုတုတ်တုတ် တင်ပြမည်။

ဤနေ့ ကိစ္စတစ်ခုရှိသဖြင့် စိုက်စိုက်စိုက်စိုက်နှင့် အမည်မဖော်လိုသော
ရုံးတစ်ရုံးသို့ သွား၏ ။ အခါကာလကလည်း ဇွန်လမိုးတွင်း လယ်စိုက်ဆင်းကာလ စိုစ်စိုစ်
ဗွက်ထသော အခါသမယဖြစ်လေ ရာ ရုံးတံခါးဖွင့်အဝင် ကျွန်ုပ် ဗွက်ထ ကျ၏ ။ မြင်သူများ
ဝါးခနဲ ဖြစ်ကြ၏ ။ ကျွန်ုပ် ဂရုမစိုက်။ လူးလဲ ထကာ ရည်ရွယ်ချက်အား ရှေးရှု၏ ။
ရုံးတွင်းဝင်ကာ စာရွက်စာတမ်းကိစ္စများ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို လုပ်၏ ။ ဤတွင် တွေ့သည်မှာ
...

ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်းပဲ ဆရာကြီးပီပီ ခေတ်ပြောင်းနေ၍ ကျန်သူအားလုံး
ခေတ်မပြောင်း သေးဘဲ နေကြလေသလား။ ဒါမှမဟုတ် ခေတ်ပြောင်းသွားခြင်းကို ဤရုံးကပဲ
လက်မခံသေးလေ သလား။ ထိုမှတစ်ဖုံ ဤရုံးတစ်ရုံးထဲ ခေတ်မပြောင်းဘဲ ကွက်၍
ကျန်ခဲ့လေသလား။ ဤရုံးထဲမှ အရာရာသည် လွန်ခဲ့သော ပဝေသဏီကအတိုင်း ရှိတော့၏ ။
လူတွေရော စနစ်တွေရော . . . ။

ကြာသပတေးနေ့မှာ မှ ရုံးကိစ္စ သွားလုပ်မိသော ကျွန်ုပ်

အပြစ်သက်သက်တည်း။ နေရာတကာ ကြာနေ၏ ။ အရင်ကနှင့် ဘာမှမပြောင်းလဲ။
လျှောက်လွှာလေးတစ်စောင် (အမှန်က ကိုယ်က လျှောက် ပြီးတောင်းဖို့ မဟုတ်ပါဘူး၊
ကိုယ်ပိုင်ထားတာလေး ပိုင်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ယူချင်တာပါ) တစ်စားပွဲမှ
တစ်စားပွဲပြောင်းဖို့ အတန်တန် အောက်ကျိုရ၏ ။ ဤကြားထဲ စာရေး၊ စာရေးမများ ကား
ဥပုသ်များ ယူ၍ ထားကြလား မသိ။ မနက်ဆယ်နာရီထဲက ထမင်းစား သွားလိုက်ကြသည်မှာ
နေ့ခင်း နှစ်နာရီထိုးမှ ပေါ်တော်မူလာကြ၏ ။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကြီးဖြစ်သောငှာ ဘာမှ
မတတ်နိုင်ဘဲ စောင့်ရ ၏ ။ ပြန်ရောက်လာကြသဖြင့် ကိုယ့်ကိစ္စ စုံစမ်းကြည့်သော် မရဲတရဲ
မေးကြည့်သည်ကိုပင် 'ပျားတုပ်နေ သလား' ဟု အဖြူအစူ ခံရ၏ ။ ကျွန်ုပ်မှာ လည်း
ဆရာကြီးပီပီ ဤရုံးတွင် ပျားအုံမရှိနိုင်ဟု ထုခေချ၏ ။ ထိုသို့ ထုခေချသဖြင့် ကိစ္စမပြီးတော့ဘဲ
တစ်နေ့ကုန်သွားတော့၏ ။ စာကလေးတစ်စောင် တစ်စားပွဲမှ တစ်စားပွဲ။

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

သောကြာ

မနေ့က မပြီးသောကိစ္စ ဤနေ့ သွားရှင်းရပြန်၏ ။ ကြာပါသော

သောကြာနေ့ဖြစ်ပြန်၍ ကြာနေ ပြန်ကာ မနက်မှ နေ့လယ်၊ နေ့လယ်မှ ညနေခင်းတိုင်အောင်
အတော်ရှင်းယူရ၏ ။ နောက်ဆုံး သတ္တုကျသည်ကား မျိုးရိုးစဉ်ဆက်
အခွန်ဆက်သွင်းခဲ့ရလေသော မြေယာများ သည် တကယ်တမ်းကျ ကျွန်ုပ်နှင့်မဆိုင် ဟူ၍
တည်း။ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးကို ဤသို့ လာလုပ်ရကောင်းလားဟု စိတ်ထွက်လှတော့ ၏ ။
ရုံးမှလူများ ကတော့ သူတို့ပစ္စည်း မဟုတ်သဖြင့် မတတ်နိုင်ဘူး တစ်ခွန်းသာ မြည်ကြ၏ ။
ကျွန်ုပ်မှာ ဆန္ဒပြရန်ပင် ကြံမိ၏ ။ သို့သော် ဆန္ဒပြခွင့်တောင်းလျှင်လည်း အိလေးအာလေးနှင့်
ပေးမှာ လည်း မဟုတ်။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဆန္ဒပြလျှင်လည်း ပစ်မှ ဆက်ရှုပ်နိုင်လေသော ပုဒ်မ
၁၈ နှင့် တိုးနိုင်ပြန် သဖြင့် ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး ထို ထိုသောကိစ္စအား ဒီတိုင်း
ထားလိုက်ရလေတော့၏ ။

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

စနေ

လမ်းထဲမှ ဘော်ဒါတစ်ယောက် သွေးလွန်သလိုလို တုပ်ကွေးသလိုလို ဖြစ်၍ နေသဖြင့် နာမည် ကြီးပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံတစ်ရုံသို့ သွားပြ၏ ။ ငနဲမှာ တစ်ဦးတည်းနေ လူပျူ ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် မှာ လည်း ဆရာကြီးဖြစ်ရကား နှစ်ယောက်သား ဆေးရုံရောက်ကြသော် လူနာရှင်အမည်ကို ကျွန်ုပ် ခံလေ၏ ။ ဤတွင် စာရေးမမှ ကျွန်ုပ် အလုပ်အကိုင်ကို မေး၏ ။ ဆရာကြီးလုပ်နေသည်ဟု ပြော မကောင်းရကား စာရေးဆရာပါဟု ပြောရ၏ ။ ဤတွင် ပြနသစလေ၏ ။ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများ နှင့် ပတ်သက်သူများ ကို သူတို့ဆေးရုံမှ လက်မခံချင်ဟု စာရေးမက ဆို၏ ။ အကြောင်းစုံစမ်းသော် သူတို့ ပေါ့လျှော့မှု ကြောင့် တစ်ခါက လူနာတစ်ယောက် သေဆုံးသွားသည်ကို သတင်းဂျာနယ် မီဒီယာများ မှ ဝိုင်းဝန်းသတင်းတင်ကြသဖြင့် သူတို့ဆေးရုံမှ အတန်တန် တောင်းပန်ကာ လျော်ကြေးပါ ပေးခဲ့ရဖူး သောကြောင့်ဟု ဆို၏ ။ ထို့ကြောင့် မီဒီယာများ နှင့် ပတ်သက်သူများ ကို လက်မခံချင်ဟု ဆိုနေ၏ ။ ကျွန်ုပ်မှာ ကျွန်ုပ်လူနာသည် အလတ်ကြီးဖြစ်၍ ဤဆေးရုံတွင် မတော်တဆ တိမ်းပါးသွားလျှင်တောင် ပြနသမရှာပါဟု (လူနာမကြားအောင်) တောင်းပန်ရသေးတော့၏ ။ ဤတွင် ဝက်ရှူးထပြန်၍ ကိုယ့် ဟာကိုယ် သေလျှင်တောင် ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ဤဆေးရုံ လာသေခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဤ ဆေးရုံနှင့်မဆိုင်သော အမျိုးမျိုးသော လက်မှတ်ပေါင်းစုံကို ခံဝန်ထိုးပေးလိုက်ရပြီးမှ ဆေးရုံတက်ခွင့် ရတော့၏ ။ ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

တနင်္ဂနွေ

ဆရာကြီး ကိုယ်တိုင် လူနာစောင့်နေသဖြင့် ဆရာကြီးလည်း အိုကေ၊ လူနာလည်း အိုကေ နေ၏ ။ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး၏ ရှေ့မှော ကံတွင် မည်သူတိမ်းပါးအံ့နည်း။ (သူ့ဟာသူ မိုးတွင်းမိုးမိလို့ တုပ်ကွေးဖြစ်တာကို အကြောက်လွန်ပြီး ဆေးရုံလာတက်တာ ဘာဖြစ်မှာ တုံး၊ ဩော် . . . ကျွန်တော် ကလည်း ဝင်ပြောမိပြန်ပြီ၊ မေ့လို့ . . . မေ့လို့)

ကွင်းစကွင်းပိတ်ကောင် ဝင်ပါပြန်ပလား။ သို့သော် ရှိစေ။ ကျွန်ုပ် စိတ်ရှည်သည်။ ဤနေ့ကား လူကောင်းကြီးကို ဟိုဟာဒီဟာ မျိုးစုံ အတင်းလာစမ်းကြ ခြင်းကြောင့် သောက်သောက်လဲ ပိုက်ဆံကုန်သည်မှလွဲ၍ အထွေအထူး မရှိ။

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

တနင်္လာ

အပ်ထားသော အထူးကုသည် ဤနေ့မှ လာကြည့်၏ ။ သေစရာရှိလျှင် မနေ့ကတည်းက သေ လောက်ပြီ။ ဗြိတိန်နှင့် လူနာကိုတောင် စေ့စေ့မကိုင်မကြည့်ဘဲ ဟိုဟာဒီဟာတွေလုပ်ဟု ပြောသွား ၏ ။ ငါးမိနစ်တောင် မကြာ။ ပြန်ပြေးသွားရှာ၏ ။ ခုမျှ အချိန်ဆင်းရဲရှာလေ၏ ။ အထူးကုစမ်းသပ်ခကျ ငါးထောင်နီးပါး ချောသွား၏ ။

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

အင်္ဂါ

ဘာမှဖြစ်တာလဲ မဟုတ်ဘဲ ဆေးရုံတွင် သွားနေ နေသဖြင့် စရိတ်ကုန်ကျလွန်းလှသော ကြောင့် လူနာဘော်ဒါကို ကျွန်ုပ် ဆေးရုံမှ အတင်းပြန်ခေါ်ချလာ၏ ။ ဆေးရုံကမူ ငွေထွက်လွယ်မှန်း သိ၍ ကျွန်ုပ်ဘော်ဒါ တုပ်ကွေးလူနာအား အအိုင်ဒီအက်စ် ဖြစ်နေသလိုလို၊ နှာခေါင်းကင်ဆာလိုလို လုပ်ချင်သေး၏ ။ သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးဖြစ်၍ အတင်းပြန်ခေါ်လာ၏ ။ တက္ကစီငှားစီး၍ အိမ်ပြန် လာကြသော် ကားမှတ်တိုင်ငါးမှတ်တိုင်မျှ အကွာအဝေးကို တစ်နာရီနီးပါး စီးကြရ၏ ။ လမ်းတွင် ရေကြီးနေတာနှင့်၊ ကားပိတ်နေတာနှင့်။ အရေးတကြီးဖြစ်သော် လူနာကိုယ်တိုင် လူနာတင်ကားပေါ်မှ ခြေကျင်ဆင်း၍ ဆရာဝန်ထံ ပြေးရန်သာ ရှိ၏ ။

ဘာလဲဟ အပြောင်းအလဲ . . . ။

ဗုဒ္ဓဟူး

'အစ်ကိုက ဘာလုပ်တာလဲ'

ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးကို ဘာလုပ်မှန်းမသိ အင်တာလာဗျူး နေသဖြင့် ကျွန်ုပ် အလွန် စိတ်ထွက် ရတော့၏။

'ဘာမှ မလုပ်ဘူးဟေ့၊ အလကားနေရင်း နာမည်ကြီးအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားနေ တာ'

'အစ်ကိုက ဘာလဲ'

'ငါက ဆရာကြီးလေ'

'ဆရာကြီးဆိုတာ ဘာတုံး'

'အဲ ... '

ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ၍ ကျွန်ုပ် ခက်နေ၏။ အတော်အတန် အစ်အောက်ကြည့်တော့လည်း ချာတိတ်မှာ ဘယ်ဘက်တွင်မှ တီးမိခေါက်မိ မရှိ။ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ထိုင်နံလေးအား မည်သို့ မည်ပုံ ဆရာကြီးလုပ်ရမှန်း မသိဘဲ ခက်၍ နေလေတော့၏။ အနာဂတ်နိုင်ငံအတွက် မျိုးဆက်သစ်များ အရေး ကြီးလှကြောင်းတော့ ကျွန်ုပ် တွေးဖြစ်၏။ အသိဉာဏ် ဖွံ့ဖြိုး ရေးအတွက် အစိုးရတွင် မည်သို့ သော စီမံကိန်းမျိုး ရှိလေသနည်း။ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် အမေးထုတ်၍ ဤတစ်ပတ် နားသည်။

ဘာလဲဟာ အပြောင်းအလဲ ...။

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . . ။

ကြာသပတေး

ကျွန်ုပ်သည်ကား ဆရာကြီးပီပီ စာတွေ အများ ကြီး

လျှောက်ရေးပစ်လိုက်ချင်သော်ငြား ဘာရေးရမှန်း မသိသောကြောင့် ဤမနက်တွင် အိမ်ရှေ့ဖိနပ်ချွတ်၌ ရိုက်တင်းပတ် (writing pad) နှင့် ဘောပင် ကိုင်ကာ ငေါင်တောင်တောင် သွားထိုင်နေလေ၏ ။ (နဂို ဉာဏ်နည်းရတဲ့အထဲ ရူးကလည်း နေသေးတော့ စာကောင်းပေကောင်း ဘာရေးတတ်မှာ တုံး) သို့ သော် ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးစစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်း လောကပါလနတ်မင်းများ က သိထားကြသည့်အလျောက် ရေးစရာကို ကျွန်ုပ်ဆီသို့ ဆောင် လာပေးကြကုန်၏ ။ အခြားမဟုတ်။ ကျွန်ုပ် အိမ်ရှေ့သို့ နူးရင်းသီးသည် ရောက်၍ လာခြင်းတည်း။ (ဈေးသည် သူ့ဟာသူ ဈေးလာရောင်းတာကိုပဲ လောကပါလနတ်တွေနဲ့ ချီပြီး ပြောနေသေး) အို . . . ကွင်းစကွင်းပိတ်ကောင်။ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးသည် သင့်အား အကြီးကြီး သည်းခံပေးနေသည်။ အကြောင်းအရာပျောက်အောင် မနှောင့်ယှက်လေနှင့်။ ဘယ်ရောက်သွားပတုံး။ အဲ . . . အဲ . . . နူးရင်းသီး။ အနီအသည် အော်ဟစ်ရောင်းချနေပုံအား ကျွန်ုပ်ကြားရသည့်အတိုင်း သင်တို့အား ဖောက်သည်ချရအံ့။

ကဲ . . . မော်လမြိုင်ဒေသက လာတဲ့ ကျိုက်ကော်နူးရင်းသီးတွေ . . . ပေါပေါလေးနဲ့ တန်အောင် ရောင်းချပေးနေတယ်၊ တစ်လုံးမှ တစ်ထောင်ထဲ၊ အလုံးကြီးတာကြီးတွေမှ ထောင့်ငါးရာနဲ့ပဲ ရောင်းချပေးတယ်၊ မချဉ်ဘူး မနာဘူး ရေမဝင်ဘူး၊ လက်တွေ့ခွာပေး ခွဲပေးတယ်၊ တစ်မွှာမကောင်းရင် တစ်လုံး အသစ် လဲပေးတယ်၊ လက်တွေ့ ခွာကြည့် မြည်းကြည့်၊ စိတ်ဝင်စားတဲ့မိဘများ ပန်းကန်လေးသာ ကိုင်ပြီး ဆင်းလာခဲ့၊ မြည်းကြည့်လိုမှ မကြိုက်ရင် စကားတောင်ဖက်ပြီး မပြောနဲ့တော့၊ နူးရင်းသီးတွေ . . . မှတ်စရာ အရသာရှိမို့ အရပ်တကာ လှည့်ရောင်းပေးနေတဲ့ မော်လမြိုင်နူးရင်းသီး'

ကြားရသမျှကို ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးပီပီ စဉ်းစား၏ ။ သမာအာဇီဝ ရောင်းချစားသောက်နေခြင်း အား ကျွန်ုပ် ဂုဏ်ယူလှပါ၏ ။ သို့ သော် ဤမျှတရည်တလျား

ပြောဆို ရောင်းချနေရရှာသည်မှာ ကျွန်ုပ် သူ့အစား မောလု၏။ ထို့ပြင် သီးချင်သလို သီးချလာခဲ့ကြသော ခူးရင်းသီးများ ကို သူ့အပြောအတိုင်း အမှန်တကယ် ရောင်းပေးနေရလျှင် သူ့ဘက်က နာနိုင်လှ၏။ သို့သော် ခပ်တင်းတင်း . . .။ ကာစတန်မာများ ကပင် ခွက်ကလေးတွေ ဆွဲလာကာ လာဝယ်ကြည့်ရမလို ပြောပြနိုင်သေးတော့၏။ တူတာတစ်ခု ကျွန်ုပ် ရုတ်တရက် တွေးမိ၏။ ကိုယ့်မှာ လည်း တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် အနာခံ ရလျှင် ခံရနိုင်သော ပုံစံဖြင့် အပင်ပန်းခံ ရောင်းချပေးနေရသေး။ လာဝယ်မည့် ကာစတန်မာများ ကိုလည်း ခွက်ဆွဲလာရအောင် ပြောလိုက်သေး။ ကိုယ်မစွမ်းသဖြင့် နိုင်ငံတကာ အကူအညီများ အော်ဟစ်ခေါ်နေပုံနှင့် တူလှသေးတော့၏။

'ကဲ . . . မြန်မာနိုင်ငံက ဓာတ်ငွေ့စစ်စစ်တွေ ပေါပေါလေးနဲ့ တန်အောင် ရောင်းချပေးနေ တယ်၊ စိတ်ဝင်စားတဲ့ နိုင်ငံတကာများ ပိုက်လုံးလေးသာ ဆွဲပြီး ဆင်းခဲ့ကြ၊ လက်တွေ့ မီးရှိ၊ ပြမည်'

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . .။

သောကြာ

ပုဂ္ဂလိက သတင်းစာများ အားကောင်းလာလေပြီ။ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာတွေ တင်ပြကြ၏။ ကျွန်ုပ် လည်း ပိုက်ဆံပိုကုန်၍ အိမ်ကလူများ ငြိုငြင်ကြစေကာမူ ဆရာကြီးပီပီ ခေတ်မီမီ ကမ္ဘာကြည့် ကြည့်မြင်နိုင်စေရန် အတင်း ပေတေ အတိုက်အခံပြုကာ အစိုးရသတင်းစာ ရှိရင်းစွဲအပြင် ပုဂ္ဂလိက သတင်းစာတစ်စောင်ကို လပေးထပ်ယူလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးဖြစ်၍ ထိုသတင်းစာတိုက်မှ ကျွန်ုပ်အား တလေးတစားထားကာ နေ့စဉ် အချိန်မှန် သတင်းစာတစ်စောင်ကျကို ရှိရှိသေသေ လာ လာပို့ပေးရှာ၏။ (လစဉ်ကြေး မှန်မှန်ပေးရင် အိမ်တိုင်း မှန်မှန်ပို့နေကျကိုများ သူတစ်ယောက်တည်း သတင်းစာမှန်မှန်ရနေတယ် မှတ်လို့ ငါ့နှယ် . . .) သတင်းစာနှစ်စောင် ရှိသွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီး ပို၍ ဖြစ်သွားတော့၏။ မြန်မာနှင့် ကမ္ဘာသည် အခုမှ ကျွန်ုပ်နှင့် တန်းမီကြရှာတော့၏။ ယခင်က မြန်မာနှင့် ကမ္ဘာသည် ကျွန်ုပ်၏ ဦးနှောက်အဆင့်နှင့်

တစ်ပြေးညီ မမီကြရှာ။ ဒီမိုကရေစီ ရတော့မှ ကျွန်ုပ်ကို မီကြရရှာလေ၏ ။ (မြတ်စွာ ဘုရား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ကယ်တော်မူပါ) သို့သော် မြန်မာ ပြည်နှင့် ကမ္ဘာကြီးသည် ကျွန်ုပ်လို အော်ရယ်ဂျင်နယ် ဆရာကြီးမဟုတ်သဖြင့် ဒီမိုကရေစီရစေကာမူ စပ်ကူးကာလဖြစ်၍ ဆရာလေးအဆင့်မျှလောက်သာ ရောက်၍ လာကြရှာသေး၏ ။ (သွားရှာပါပြီဗျာ၊ ဒီအရူးအကြောင်း အမျိုးတွေကိုသာ အကြောင်းကြားလိုက်ပါတော့၊ ဆရာကြီးရူး ရူးတာ စခန်းဆုံးတိုင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်သွားရှာပြီလို့) ကွင်းစကွင်းပိတ်ကောင် . . . ငါ ပြောနေတယ်နော်။ ဝင် ဝင်မပါနဲ့လို့။ ဖြစ်လားသယ်ရင်း။ (ဟိုက်. . . အရူး ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်လာပြန်ပြီဗျာ ခဏငြိမ်နေဦးမှ) ဘယ်ရောက်သွားပြန်ပါလိမ့်။ ဪ . . . သတင်းစာ။

ဤနေ့မှ ပုဂ္ဂလိကသတင်းစာနှင့် အစိုးရသတင်းစာ နှစ်စောင်ယှဉ်၍ ဖတ်ကြည့်မိ၏ ။ ကွန်ပဲ ရစ်ဇင်ဟု ဆိုနိုင်၏ ။ သို့သော် ထိုမျှမက။ ကျွန်ုပ်ကား ဆရာကြီးစစ်စစ်ဖြစ်၍ သုတေသန ပြုကြည့်သည် ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်၏ ။ ပုဂ္ဂလိကသတင်းစာကား မြန်မာ၊ ကမ္ဘာ ဆိုးနေကောင်းနေသမျှကို ဆိုးနေ ကောင်းနေကြသည့်အတိုင်း ဖော်ပြ၏ ။ မြန်မာ၊ ကမ္ဘာ ဆိုးနေကြသည်က ပိုများ သဖြင့် အဆိုးတွေ ပိုဖတ်ရ၏ ။ အစိုးရလူထွက် သတင်းစာကား ကောင်းနေသည်များ ကိုသာ ရွေးဖော်ပြ၏ ။ အဆိုးများ ဖုံးထားသဖြင့် ဖတ်သူများ စိတ်မညစ်ကြရ။ ကောင်းလေစွတကား . . . ။

ကျွန်ုပ်ကား ဆရာကြီးဖြစ်သဖြင့် အကောင်းတွေချည်း လိုလားလှသဖြင့် အစိုးရလူထွက် သတင်းစာကိုသာ ပြုံး ပြုံး ကြီး တကိုင်ကိုင်လုပ်နေမိတော့၏ ။ (မနေနိုင်လွန်းလို့ ဝင်ပြောရပြန်တာပါဗျာ။ ဒီလူဟာ ဉာဏ်နည်းပြီး ရူးနေတဲ့အထဲ ထုံလွန်း တုံးလွန်း အလွန်း နလွန်းလှပါသဗျာ၊ တကယ်ပါ။ အဲဒီ နေရာမှာ တော့ သူပြောသလို သူ ဆရာကြီးပဲ)

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . . ။

ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးပီပီ သတင်းစာများ ကို စိတ်ရောက်နေသဖြင့် ယနေ့

ဘော်တယ်ကုလားဆီ မရောက်မီ သိမ်း၍ ဆည်း၍ ထားသော အစိုးရလူမထွက်တထွက် သတင်းစာတစ်ထုပ်ကြီး သိမ်းဆည်း ထားရာမှ ပြန်ထုတ်ကာ ပြန်လည် သုတေသနပြုမိ၏ ။ ဤနေရာတွင် လေ့လာသည်ဟူသော အသုံးကို ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်အခါတွင်မျှ မသုံးစွဲကြလေကုန်နှင့်။ ကျွန်ုပ်သည်ကား မြန်မာသာမက ကမ္ဘာကပါ မမီသေးသည့် ဆရာကြီးစစ်စစ်ဖြစ်၍ အိမ်သာတက်သည်ကအစ လေ့လာ ခြင်း မရှိ။ သုတေသနပြုခြင်းသာ ရှိ၏ ။ ဆိုခဲ့သော သတင်းစာများ အား ပြန်လှန်သော် ဦးစွာ ကျွန်ုပ် ဓာတ်လိုက်၏ ။ အကြောင်းကား ကျွန်ုပ်တို့တွင် ပိုနေသော ဓာတ်အားများ အား အခြားကိုမှ ရောင်းမထုတ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တစ်နိုင်ငံလုံး အလကားနေရင်း ဓာတ်လိုက်ကုန်ကြနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိရ သောကြောင့် ဖြစ်၏ ။ ထိုသည်မှဆက် သုတေသနပြုသော် ကျွန်ုပ် စားပို့နှင့်၏ ။ ထွက်နေလိုက်ကြ သည့် ဆန်တွေ၊ ပဲတွေ၊ နှမ်းတွေ၊ ကြက်သွန်တွေ၊ အာလူးတွေ၊ တိုးတက်နေလိုက်သည့် စိုက်ပျိုးရေး နည်းပညာတွေကို တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏ ။ ထိုမှတစ်ဖန် လှန်သည်ဆိုသော် ကျွန်ုပ် ရေနစ်ပြန်၏ ။ တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် ရေအပေါဆုံးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ပင် ဖြစ်တော့၏ ။ များ လိုက်သည့် ဆည်တွေ။ အမေရိကန်၊ ရုတ်ရှက်တောင် မတတ်သည့် ဆည်အောက်တွင် ရွာတည်သည့် နည်းပညာ ကျွန်ုပ်တို့ ဆီတွင်သာ ရှိ၏ ။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ် ခြင်ကိုက်ပြန်၏ ။ တစ်ပြည်လုံးတွင်

အစားထိုးလောင်စာသုံးရန် စိုက်ထား သော ကြက်ဆူခြုံများ ပေါလွန်းသောကြောင့်တည်း။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ် တောကြီးမျက်မည်းထဲ ရောက် သွားပြန်၏ ။ ရွှေဆေးသုတ်ထားသော ရွှေပန်းကရားနှင့် အပင်တစ်ပင်ကို လောင်း၍ စိုက်လိုက်ရာ ချက်ချင်း သစ်ပင်ရောမကြီး ဖြစ်သွားကြောင်း တွေ့ရသောကြောင့်တည်း။ စိတ်ရှုပ်လာသဖြင့် အားလုံး စု၍ ရောင်းစားလိုက်ပြီး ဘယ်ဒင်းက ဘယ်ဒင်းမှာ ဘယ်လိုကွဲနေပါလိမ့်ဟု ငြိမ်ထိုင်ကာ စဉ်းစားနေ မိ၏ ။ (တွေ့လား . . . သတင်းစာဆိုတာ အရူးကြီးတောင် ငြိမ်ကျသွားအောင် လုပ်နိုင်သဗျ)

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . . ။

တနင်္ဂနွေ

လကုန်ရက်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘာမှမလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ဘာလခမှ မရနိုင်စေကာမူ ကိုယ်ပိုင်အချိန်များ ကို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လခပေးလိုက်သည်ဟု သဘောထားကာ ဤနေ့ ဘာမှ မလုပ်ဘဲ ထိုင်နေ၏။

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . . ။

တနင်္လာ

'T ... ' မဂ္ဂဇင်းကို ကျွန်ုပ် ဒေါပွနေ၏။ ဦးဦးဖျားဖျား

သတင်းရလိုက်သောကြောင့်သာ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီး အားလုံးအား ကယ်တင်နိုင်ရန် လက်မတင်ကလေး မီလိုက်သည်ဟု ကျွန်ုပ် ယူဆ၏။ (အားလုံးသိပြီးမှ သူသိတာများ . . . နေဦး . . . နေဦး . . . အရူး ဘာတွေလဲ ကြည့်ရအောင်) မည်သည့် ဘာသာမှ အကြမ်းဖက်မှု ကို လိုလားသည် မဟုတ်။ အကြမ်းဖက်မှု လိုလားလျှင်လည်း ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရား မဟုတ်သင့်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းရုံးချုပ်သို့ ကျွန်ုပ်သွားရန် ကြို၏။ သို့သော် အိမ်သူအိမ်သားများ က ဆွဲထားကြ၏။ ကျွန်ုပ် ပြောပြသည်ကိုလည်း လက်မခံ။ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး စစ်စစ်၏ မျက်နှာကို သက်ရှိထင်ရှား မြင်ကြရလျှင် ထိုမဂ္ဂဇင်းမှ တာဝန်ရှိသူများ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး မကြိုက်ကြောင်း သိကြပြီး ထိုင်ရှိခိုး တောင်းပန်ကြပေမည်မှာ သေချာကြောင်း ပြောသည်ကိုလည်း လက်မခံကြ။ စောင်ရေကျပြီး ကြွေးပတ်လည်ပိုင်းနေသည့်ကြားက မဂ္ဂဇင်းတာဝန်ရှိသူ မိန်းမအသစ်ထပ်ယူရန် မကင်းရာ မကင်း ကြောင်း ဆောင်းပါးသမားအား အလကားသက်သက် ပြန်ဆရာခိုင်းပြီး နောက်ကွယ်လက်သိပ် ထိုးများ ထံမှ စိုစိုပိုပို ရယူရန်ကြံခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး ကောင်းကောင်းသိကြောင်း သင်းတို့ သိအောင် ကျွန်ုပ် မပြလိုက်ရ။ ဒေါပွနှင့် တစ်နေ့ကုန်၏။ သို့သော် ဆရာကြီး မကြိုက်သဖြင့် နောင် ဆင်ခြင်ကြရန် အီးမေးလ်တစ်စောင်တော့ ခပ်တင်းတင်း ရေးပို့လိုက်၏။

ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ . . . ။

အင်္ဂါ

မျက်မှန်ပျောက်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ် ဘာမှလုပ်မရ ဖြစ်နေ၏။ (တိုးတိုးဗျ... သူ
မသိစေနဲ့၊ အခု တလော အရူးထနေလွန်းလို့ သူ့မျက်မှန် ကျွန်တော် ယူဖွက်ထားတာ ဟီး ဟီး)
သို့သော် ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးစစ်စစ်ဖြစ်၍ မျက်မှန်မရှိစေကာမူ မမြင်မစမ်းနှင့်ပင်
ခပ်တည်တည် ဆရာကြီး ဆက်လုပ်နေ လိုက်၏။ ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်း အထောက်အကူများ အား
ကျွန်ုပ် ကိုးကွယ်မည် မဟုတ်။ မမြင်မစမ်းနှင့်ပင် ဤအတိုင်းပေ၍ နေလိုက်၏။
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် နေ့ခင်းတွင် ကျွန်ုပ်လို မျက်မှန်ပျောက်နေသော
ရှေ့နေကြီးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့၏။ သူက ပြော၏။ 'ဥပဒေတွေကတော့ ရှိတော့ရှိတယ်ဗျ
ဒါပေမဲ့ မျက်မှန်ပျောက်နေတော့ အားလုံး ဝိုးတိုးဝါးတား ဖြစ်နေတယ်၊ ဘာမှ သဲသဲကွဲကွဲ
မရှိဘူး' ဟူ၏။ ကျွန်ုပ် ရုတ်တရက် ယွတ်တော်သစ်အား သွားသတိရမိသေးတော့၏။
(ဟောကြည့် ... ကျွန်တော် မပြောဘူးလား၊ ပြောနေရင်းနဲ့ အရူးထနေတာ၊ နာဦးမယ်)
ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ ...။

ဗုဒ္ဓဟူး

မည်သို့ ဖြစ်သည် မသိ။ မနက်ကော်ဖီလေးတစ်ခွက် သောက်မိရုံနှင့် ကျွန်ုပ်သည်
ဆရာကြီး တန်မဲ့ ခေါင်းကိုက်လွန်းလှသဖြင့် တစ်နေ့လုံး လှဲနေရလေ၏။
(ကော်ဖီထဲ ဆေးထည့်တိုက်ထားလိုက်တာဗျို့၊ အရူးဆယ်ခွန်းပြော တစ်ခွန်း
မှန်တတ်လွန်း လို့၊ စေတနာနဲ့ လုပ်ထားလိုက်တာပါ၊ သွားတော့ မပြောကြနဲ့ဗျာ ...
အရူးကြီးတန်မဲ့ ပေါက်ကရ လျှောက်ရေးပြီး ဟိုမေးလား ဒီစမ်းလား အလုပ်ခံနေရရှာမှာ
စိုးလို့ပါ၊ ဒီတစ်ပတ် ဒီလောက်နဲ့ ကျေနပ် ကြပါဗျာ၊ သူက လျှောက်ရေးတတ်ပေမဲ့ သူ
ကျွန်တော် သနားလှသဗျာ၊ ရူးနေရှာတာကိုး ...)
ဘယ်လိုလဲဟ အပေးအယူ ...။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

ကြာသပတေး

မနေ့က ခေါင်းကိုက်နေသလောက် ဤနေ့ကျ အလတ်ကြီး နီးလာပြန်၏ ။

ခန္ဓာများ အစိုးမရ ပုံမှာ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးလိုလူစားပင် ကြုံရသေးတော့၏ ။ သံဝေဂရဖွယ်

ကောင်းလေစွ။ ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက်နှင့် ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးပီပီ

ရုပ်တရားနှင့် နာမ်တရား၊ ရုပ်ဓာတ်နှင့် နာမ် ဓာတ် ဘယ်ဒင်းက ပိုမမြဲတတ်၊

မသေချာတတ်ကြောင်း နက်နက်နဲနဲ တွေး၏ ။ တွေးရင်းတွေးရင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း

မမြင်ရကား နောက်ဆုံး 'ရုပ်နာမ်သေ' လျှင် ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး 'ရေနံတောင်မသုတ်'

နိုင်တော့မည်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ၏ ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး၏ ရုပ်နာမ်မသေခင်

ရေနံသုတ်နိုင်သေး သောကာလ၌ အကျိုးရှိရှိ အသုံးချရန် ရပ်ကွက်ထဲလျှောက်သွားရန်

ထွက်လာလေ၏ ။ (အရပ်ထဲ အရူး လွတ်သွားပြီဗျို့၊ ကြည့်သာ ရှောင်ကြပေရော)

မိုးတွင်းတိုင်း ကြုံနေကျ အရပ်ထဲ ဗွက်တွေ ထနေ၏ ။ လူအများ ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် ကွင်းရှောင်သွား

လာနေကြကုန်၏ ။ အချို့ ရှောင်ရင်းရှောင်ရင်းနှင့် ကိုယ့်ဟာကိုယ် မထိန်းနိုင်ဘဲ ဗွက်ထဲ

စွပ်ခနဲ ကျကြ၏ ။ ပေရေကုန်သော် ပွစိပွစိ လုပ်ကြ၏ ။ သို့သော် သူတို့ကား ဘယ်သူ့ကို

ဦးတည်စိတ်ဆိုးမှန်း သေသေချာချာ မတွေးမိကြ။ အလကားနေရင်း လာရွာချနေသော မိုးကိုပဲ

ဒေါပွရလေမလား၊ ဗွက်ပေါက်အောင် မညီမညာဖြစ်နေသော လမ်းကိုပဲ

ကျွဲဖီးတိုရလေမလား၊ ဒီလောက် အများ ကြီး ရှုပ်ယှက်ခတ်အောင် ရှောင်မလွတ် တိမ်းမလွတ်

သွားလာနေကြကုန်သော ကိုယ့်လူတွေ အချင်းချင်း ကိုပဲ စိတ်ထွက်ရလေမလား၊

ဗွက်ပေါက်နေသော နေရာမှာ မှ သွားလာနေရလေသော ကိုယ့်ကိစ္စကိုပဲ

အပြစ်တင်ရလေမလား ဝေခွဲမရ ဖြစ်ကြ၏ ။ နောက်ဆုံးတော့ အားလုံး တစ်သက်လုံး

တွေးနေကျ အတိုင်း ငါတို့ဗွက်ထဲကျခြင်းသည် ငါတို့ညံ့၍ မဟုတ်၊ ငါတို့၏ ကံကြမ္မာနှင့်

ငါတို့အား ထိန်းကျောင်းကြ သူများ မတော်မတည့်လှ၍ ဖြစ်တော့၏ ဟု အားလုံး သတ္တု

ကျကြပုံရ၏ ။ ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကြီးပီပီ ဗွက်ထဲကျမည်စိုး၍ ရှောင်ကွင်းပြီး

လမ်းဘေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်း ဝင်ထိုင်၏။ ထိုင်ရုံရှိသေး လမ်းဘေး
ကပ်ထိုင်မိလေသောကြောင့် ကားတစ်စီး အရှိန်နှင့် ဖြတ်မောင်းချသွားသော် တစ်ကိုယ်လုံး
နီးပါး လမ်းပေါ်မှ ရွံ့ဗွက်ရေများ စဉ်ကုန်လေတော့၏။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်
အောင့်သီးအောင့်သက်နှင့် သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း ဂီတလောကကြီးအား သွား
သတိရမိသေးတော့၏။ ဂီတလောကကြီးများကား ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့တည်း။ ဆရာကြီးတန်မဲ့
ဗွက်ရေတွေ စဉ်ကာ ပေရေကုန်လေစွတကား။ (အရူးကြီး တကယ် ပေပွပြီး
ပြန်လာရှာတာပါဗျာ၊ ရယ်လည်း ရယ်ရပါရဲ့။)

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

သောကြာ

ကျွန်ုပ်အား ကြည်ညိုလွန်းလှသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ လယ်ခေါင်မှ လူတစ်ယောက်
တွေ့ရန် ဖုန်း ဆက်ခေါ်ရာ ကျွန်ုပ် သွား၏။ ဤတွင် ကျွန်ုပ်မှာ အချိုးနည်း
အငှားကားမောင်းသမားတစ်ယောက်နှင့် တိုးလေ၏။

ကားတွေပိတ်၍ အချိန်ကြန့်ကြာလှသဖြင့် စိတ်ညစ်လှသည့်အထဲ အီရန်သမ္မတ
အမာနီဒီဂျက် ဆိုလား ဘာလား လူငန်တစ်ယောက်အကြောင်းကို သူနှင့်လည်း ဘာမှမဆိုင်၊
ကျွန်ုပ်နှင့်လည်း ဘာမှ မပတ်သက်ပါဘဲနှင့် ခရေစတေတွင်းကျ လာပြောနေခြင်းကို ခံနေရ၏။
ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးတန်မဲ့ နားရာဇဝတ်သင့်ကာ နေ၏။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် အနီ
အမာနီဒီဂျက်ကို ပြေးပြီးပဲ ကြည်ညိုရကောင်း မလိုလို၊ အခု ချက်ချင်းပဲ သွားရန်စကား
နင်လားငါလား သားရေကွင်းချင်း ပြိုင်ပစ်ရအောင် စိန်ခေါ်ရ တော့မလိုလို ဖြစ်လာ၏။
တရွေရွေနှင့် နီးနီးလေးကို လိုရာတော်တော်နှင့် မရောက်ဘဲ တို့စိတို့စိ
ကြန့်ကြာနေရသည့်အထဲ ဒီ အမာနီဒီဂျက်ကိုပဲ တဂျက်ထဲ ဂျက်နေလေရာ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး
စိတ်ထွက် လာတော့၏။ (ကားသမားတော့သနားစရာ ... အရူးစိတ်ဆိုးအောင် သွားလုပ်မိပြီ)
ဆရာကြီး တစ်ယောက်လုံး ကားပေါ်တင်လာခွင့်လေးရခိုက် ဆရာကြီးအကြောင်းကိုဖြစ်စေ၊
သူနှင့်ဆိုင်လေ သော သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်းကိုဖြစ်စေ မေးမြန်းတိုင်ပင် ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ

အဝေးကြီးမှ ကိုယ်နှင့်ဘာမှ မဆိုင်သော အကြောင်းများ ချဉ်းလာပြောနေလေရာ ကျွန်ုပ် သည်းခံနိုင်မှု ကုန်ချိန်၌ 'ကောင်းပါတယ်၊ ကိုရင် အခုပြောနေတဲ့ အကြောင်းတွေနဲ့ ကိုရင်အမြင်တွေ အယူအဆတွေအားလုံး ဌာနချုပ်ကို ကိုယ် တင်ပြလိုက်ပါမယ်၊ ကိုရင်နာမည်ကိုလည်း ကားဒက်ရှိဘုတ်ပေါ်ကနေ ကိုယ်ဖတ်ရပြီးသား၊ ကိုရင် ကားနံပါတ်လည်း ကိုယ်မှတ်ထားပြီးသားပဲဥစ္စာ' ဟု ပြောမိ၏ ။ ငနဲ ငြိမ်ကျသွားလေ၏ ။ ကျွန်ုပ်လိုရာ ရောက်၍ ဆင်းခါနီး မှ 'ကားခလည်း ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ကိုလည်း အစ်ကိုကြီး အမှတ် မထားပါနဲ့' ဟု မရအရ ပြောကာ မောင်းသွားသော ဟူ၏ ။ ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာကြီးပီပီ တစ်ပြားမှမပေးရဘဲ ကားစီးခွင့် ရလိုက်လေ၏ ။ မဆီမဆိုင် ကျွန်ုပ် လက်ရှိပညာရေးစနစ်ကို သွားစဉ်းစားမိသေးတော့၏ ။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

စနေ

ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးပီပီ ခေတ်မီလှ၏ ။ တစ်နေ့ကုန် ဘယ်မှမသွားဘဲ မျက်နှာဘုတ်အုပ် 'ဖေ့စ်ဘွတ်ခ်' သုံးရန် ကြံနေ၏ ။ (ဘာမှ မဟုတ်ဘူးဗျို၊ အရူးငြိမ်အောင် လမ်းထိပ်အင်တာနက်ဆိုင် ကနေ တစ်လ နှစ်သောင်းပေးပြီး အင်တာနက် တပ်ပေးထားတာ၊ အကြံအောင်သဗျူ ဟီ ဟီ . . . အရူးငြိမ်နေတယ်) ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး စိတ်ကသိကအောက် ဖြစ်ရသည်တော့တစ်ခုရှိ၏ ။ အခြားမဟုတ်။ ကွင်းစကွင်းပိတ်ကောင်ကို ဆရာပြန်တင်နေရခြင်း ဖြစ်တော့၏ ။ ဒင်းကား တစ်ခုခုသိချင်၍ မေးလျှင် ချက်ချင်း မဖြေ။ တဝေဝေ တလည်လည် လုပ်နေ၏ ။ ကျွန်ုပ်ကား ဆရာကြီးပီပီ ဇွဲမလျှော့။ ဤ အင်တာနက်ကိစ္စကို မရ ရအောင် သင်နေ၏ ။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

တနင်္ဂနွေ

ဟား . . . ဟား . . . ။ တစ်ကမ္ဘာလုံး ဆရာကြီးအိမ်ထဲ ရောက်လေပြီတကား။

ကျွန်ုပ်ကား ဆရာကြီးပီပီ မျက်နှာဘုတ်အုပ် သုံးတတ်သွားလေပြီ။ အိမ်ပြင်ထွက်ရန် မလိုတော့။ ကျွန်ုပ် ဆရာကြီး နှင့် ကမ္ဘာကြီး မျက်နှာဘုတ်အုပ်မှတစ်ဆင့် ငါးထန်းရွက်နှစ်ကောင်လို ဟပ်မိလေပြီ။ မျက်နှာဘုတ်အုပ် တွင် ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးပီပီ ကျွန်ုပ် ကိုယ်ပိုင် 'အကောက်' ရလေပြီ။ (လူတကာ ကြိုက်သလို Account ဖွင့်လိုရတာ ကိုပဲ သူ့ကျမှ ဆရာကြီးဖြစ်လို့ 'အကောက်' ရတယ် ဆိုသေး။ အေးလေ ရူးနေရှာတာကိုး . . . သည်းခံ . . . သည်းခံ . . .) သို့ စေကာမူ ကျွန်ုပ် မကျေမနပ် ဖြစ်စရာ ပေါ်၏ ။ အခြားမဟုတ်။ မျက်နှာဘုတ်အုပ် သုံးခွင့်ရရန် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးတန်မဲ့ 'အကောက်' ဆိုသော ကိစ္စကို မဖြစ်မနေ လုပ်ရခြင်းတည်း။ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး၏ တစ်သက်လုံး ဖြောင့်လာသောကိစ္စကို နားရွက် တံတွေးဆွတ် သကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် ခံစားရ၏ ။ သို့ သော် မတတ်နိုင်။ 'အကောက်' ကို ကျွန်ုပ် လက်ခံရတော့၏ ။ မျက်နှာ ဘုတ်အုပ် သုံးချင်လှတာကိုးလားဗျာ။ ဆိုင်သည် မဆိုင်သည် မသိ။ လက်ရှိ ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များ ကို ကျွန်ုပ် သွားသတိရတော့၏ ။ 'အကောက်' ရှိမှ အဆင်ပြေနေလေကြရောသလား။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

တနင်္လာ

နေ့စမ်း . . . ။ ဘာလာပြောနေတာလဲ။ ဒီမှာ မျက်နှာဘုတ်အုပ်က

ဘာမှပေါ်မလာဘဲ အပိုင်း လေး တလည်လည် ဖြစ် ဖြစ်နေလို့ အံ့သြနေပြီး တစ်နေ့လုံး ထိုင်စောင့်နေတာ။ မသိသား ဆိုးဝါးလှတဲ့ ဟာတွေ။ (သွားမလုပ်နဲ့ . . . ထားလိုက် . . . ထားလိုက် . . . အရူး ထသောင်းကျန်းလို့ အရင်လို လိုက်ထိန်းနေရဦးမယ်) ကျွန်ုပ်ဆရာကြီးပီပီ အသေးစိတ် စဉ်းစား၏ ။ ဤအပိုင်းပြားကလေး သေးသေး ကလေး ဤသို့ လည် လည်နေအောင် အဘယ်မည်သော သူကောင်းသားများ က ရွှေဉာဏ်တော် စူးရောက် ဖန်တီးခဲ့ကြလေကုန်သနည်း။ ကျွန်ုပ်ဆရာကြီး တရားများ ရသေးတော့၏ ။ ဖြစ်ပြန် ပျက်ပြန် လောကခံကိုများ ပုံဖော် ပြချင်နေကြရောသလားဟ။ သံသရာစက်ဝိုင်းကိုများ တလည်လည် ပြချင်နေ ကြရောလား။ မဆီမဆိုင် ကျွန်ုပ် ဤအပိုင်းလေး လည်နေတာ ထိုင်ကြည့်ရင်

ခုတလော နာမည်ကြီး နေသော 'စန်းဒင်' ဆိုသော ငနဲအား သွားသတိရမိသေးတော့၏။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

အင်္ဂါ

'ကွန်နက်ရှင်း' ခေါ် အင်တာနက်နှင့်ပတ်သက်၍ ခေတ်လူများ ခေါ်ကြသော ကိစ္စပြတ်၍ သွား လေပြီ။ ဆရာကြီးတန်မဲ့ ကမ္ဘာကြီးနှင့် 'ကွန်နက်ရှင်း' ပြတ်သွားသည်ကို ကျွန်ုပ် စိတ်ဆိုးလှတော့၏။ 'ကွန်နက်ရှင်း' ကိစ္စ ကျွန်ုပ် အလုပ်ရှုပ်ကာ တစ်နေကုန်၏။ ဖုန်းဆက်ကာ မေးကြည့်၏။ 'တစ်ခါတလေ ဒီလိုပါပဲ' ဟု အဖြေရ၏။ အရေးထဲ မဆီမဆိုင် ကျန်းမာရေးကိစ္စအဝဝအား (သူ ပြောနေတာ သူ့ ကွန်ပျူတာ ကျန်းမာရေးဗျ မနေနိုင်လို့ ဝင်ရှင်းပေးရတာ၊ ဒီအရူးကတော့လေ ...) သွားစဉ်းစားမိ သေး၏။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။

ဗုဒ္ဓဟူး

ဟီ ဟီ။ ခွီ ခွီ ...။ အဟစ် ... ဟစ်။ ဟာ ... ဟ။ ဟီး ဟီး ဟီး ...။ (အရူး မော်နီတာကို ကွယ်ပြီး ဖွက်ထားသမျှ၊ ဘာတွေတွေ့ပြီး သဘောကျနေတယ် မသိဘူး၊ ဘာပြောပြော ဒီတစ်ပတ် ငြိမ်နေတာပဲ ကျေးဇူးတင်ရမလိုလို) မျက်နှာဘုတ်အုပ်ကား ကျွန်ုပ် ဆရာကြီးကိုပင် ဣန္ဒြေအတန်ငယ်မဲ့အောင် စွမ်းသော ဟူ၏။ ဟီ ဟီ။ ခစ် ခစ် ...။ ဟဲ ဟဲ ...။ ရှေ့ဖုံးနောက်ပေါ်။ ဟာ ဟာ ဟာ ...။

ကားရားကားရားနိုင်လှသော လောကကြီးတည်း။